

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/69/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123204254
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8123204254.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Lajoša a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v sporovej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX C., 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX C., obaja právne zastúpení: RIEDL advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 54 359 490, proti žalovanej: D. D., E., D. D. F. XX, XXX XX G., H.: XX XXX XXX, právne zastúpenej: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, o určenie neexistencie záložného práva s prísl., o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20C/36/2023-137 z 05.02.2024 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 20C/36/2023-169 z 07.11.2024 takto

rozhodol:

- Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku I.
- Zrušuje rozsudok v napadnutom súvisiacom výroku II. o trovách konania a v zrušenej časti vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 20C/36/2023-137 z 05.02.2024, v znení opravného uznesenia č. k. 20C/36/2023-169 z 07.11.2024 rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalobu zamietá.

II. Žalobcovia sú povinní nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodol tak v konaní o žalobe, ktorou sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese I., obci C., katastrálne územie C., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov, ktoré tvoria pozemok reg. J. I. K. XXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 582 m², pozemok reg. J. I. K. XXX/X, druh pozemku záhrada o výmere 275 m², všetko v podiele 1/1 a na liste vlastníctva č. XXXX, v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov, ktoré tvorí rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele reg. J. I. K. XXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 582 m² v podiele 1/1 (ďalej len „označené nehnuteľnosti“), nie sú zaťažené záložným právom, ktoré bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam pre banku D. D., E., H.: XX XXX XXX, zapísaným v katastri nehnuteľností pod č. L./XX ako aj náhrady trov konania.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na aplikácii § 52 ods. 1 až 4, § 151a, § 151b, § 151c, § 151j ods. 1 a 2, § 151md ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov

(ďalej len „OZ“), § 137 písm. c) a § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

4. Skutkovo vo veci ustálil, že žalobcovia 1/ a 2/ uzavreli so žalovanou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcom 1/ a 2/ poskytnutý úver vo výške 1 300 000,- Sk, ktorý sa žalobcovia 1/ a 2/ zaviazali splácať v 359. mesačných splátkach po 8 141,- Sk, s tým, že splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na 10.07.2006, konečná splatnosť na 10.05.2036 a ročná úroková sadzba vo výške 6,25% ročne. Nasledujúceho dňa (XX.XX.XXXX) bola medzi žalovanou a záložcami, ktorými boli A. M. D., N. O., A. A. P. a maloletý M. L., zastúpeným zákonným zástupcom uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam podľa §151a a nasl. OZ a mandátna zmluva č. XXXX/XXXX podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „záložná zmluva“). Z označenej zmluvy súd prvej inštancie zistil, že jej predmetom je dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcami v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a udelenie poverení záložcami ako mandantami záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. Podľa čl. I. bodu 3 záložnej zmluvy sa zabezpečovanou pohľadávkou záložného veriteľa (a to aj v prípade premlčania) rozumie: a) pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Q. R. XX.XX.XXXX v znení jej neskorších zmien a dodatkov uzavretej medzi záložným veriteľom a žalobcami, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol dlžníkom úver a ktorú tvorí istina vo výške 1 300 000,- Sk, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou, b) pohľadávka a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním Úverovej zmluvy, c) pohľadávka na uhradenie nákladov podľa Úverovej zmluvy, zmlúv obsiahnutých v tejto listine a všetkých ostatných zmlúv uzatvorených medzi záložným veriteľom a dlžníkom, d) pohľadávka a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním, e) pohľadávka a jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá vznikne, resp. vznikla v dôsledku alebo v súvislosti s plnením záložného veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, f) pohľadávka (pohľadávky) a jej príslušenstvo, ktoré vzniknú na základe zmeny právneho vzťahu založeného Úverovou zmluvou (t.j. pohľadávky vyplývajúce zo zmeny výšky poskytnutých peňažných prostriedkov a pod.) alebo nahradením záväzku vyplývajúceho z Úverovej zmluvy novým záväzkom t.j. v prípade privatívnej novácie právneho vzťahu založeného Úverovou zmluvou (ďalej pre všetky horeuvedené prípady alebo ktorýkoľvek z nich len „Pohľadávka“). Z listov vlastníctva č. XXXX E. K. XXX, vedených pre k.ú. C. zistil, že vlastníckymi vyššie uvedených nehnuteľností sú žalobcovia 1/ a 2/ na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. L./XX - XX/XX, ďalej že obchodná spoločnosť R. I. R. D., s. r. o. dňa 03.02.2016 oznámila, že XX.XX.XXXX sa uskutoční dražba označených nehnuteľností, a že tá istá dražobná spoločnosť dňa 11.04.2023 tiež oznámila, že dňa XX.XX.XXXX S. X:XX hod. sa uskutoční dražba označených nehnuteľností.

5. Okrem toho vychádzal zo skutočností známych z jeho predchádzajúcej činnosti, konkrétne, že uznesením č.k. 17C/552/2016-35 z 01.03.2016 súd prvej inštancie uložil dražobníkovi a žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a podať návrh na výkon dražby označených nehnuteľností do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a tiež že pod sp. zn. 19C/129/2016 bolo pred súdom prvej inštancie vedené konanie o žalobe na určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej XX.XX.XXXX medzi žalobcami a žalovanou č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve z XX.XX.XXXX zabezpečujúcej zmluvu o splátkovom úvere a neplatnosti záložnej zmluvy, o ktorej Okresný súd Prešov rozhodol rozsudkom zo 14.10.2021, č. k. 19C/129/2016 - 166 okrem ďalšieho tak, že zamietol žalobu o určenie, že Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Q. XX.XX.XXXX uzatvorená medzi žalobcami a žalovanou je neplatná (výrok I.), určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Q. XX.XX.XXXX uzatvorená medzi žalobcami a žalovanou v článku I. bod 3 v znení: „Banka je oprávnená jedenkrát v kalendárnom roku upraviť výšku splátky v závislosti od koeficientu rastu, ktorého aktuálnu hodnotu oznamuje zverejnením (ďalej len „koeficient rastu“), a to takým spôsobom, že výšku splátky upraví tak, aby za predpokladu, že sa novourčená Výška splátky bude každoročne zvyšovať o koeficient rastu aktuálny ku dňu zmeny Výšky splátky, bola dodržaná konečná splatnosť úveru; zmena výšky Splátky je účinná rozhodnutím banky a bude v primeranej lehote po jej účinnosti dlžníkovi oznámená Oznámením. Banka je oprávnená jednostranne meniť hodnotu koeficientu rastu. Zmena hodnoty koeficientu rastu je účinná rozhodnutím banky a bude dlžníkovi oznámená bez zbytočného odkladu po jej účinnosti zverejnením“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (výrok II.), určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o splátkovom úvere

č. XXXXXXXXXXXX Q. XX.XX.XXXX v článku II. bod 2 v znení: „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový projekt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002 a úverovými podmienkami Obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (výrok III.), určil neplatnosť Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve z XX.XX.XXXX, zabezpečujúcej Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Q. XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou (výrok IV.) a konanie o určenie o neplatnosti záložnej zmluvy zastavil (výrok V.), a že žalovanou napadnuté výroky II., III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 19C/129/2016-166 zo 14.10.2021 boli v odvolacom konaní potvrdené rozsudkom sp. zn. 10Co/21/2021 z 11.01.2022. Súčasne zohľadnil, že rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 9Csp/195/2018-178 z 09.05.2019, zamietol žalobu žalovanej, ktorou sa domáhala zaplata sumy 33 072,20 eura titulom Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX pre premlčanie nároku, rozsudok ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 19Co/104/2019 zo 14.05.2020.

6. Právne vyhodnotil, že na podanej určovacej žalobe je daný naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP majúci za to, že postavenie žalobcov 1/ a 2/ ako vlastníkov zálohu je neisté, pretože žalovaná požiadala o začatie výkonu záložného práva, čo vyplýva z oznámenia o dražbe ako aj z predložených listov vlastníctva č. XXX E. XXXX, vedených pre kat. úz. C. a vynesenie navrhovaného rozhodnutia o určení, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom odstráni stav právnej neistoty žalobcov 1/ a 2/, nakoľko sporný právny vzťah je evidovaný v katastri nehnuteľností a takýto rozsudok vo veci bude slúžiť ako podklad pre účel katastrálneho konania. Súčasne konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Q. XX.XX.XXXX uzavretá medzi sporovými stranami je typizovanou spotrebiteľskou zmluvou, ktorej základnou črtou je, že ide pre spotrebiteľa o vopred pripravenú zmluvu, pri ktorej nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny a tiež, že v konaní nebola sporná platnosť zmluvy o splátkovom úvere ani platnosť záložnej zmluvy. S poukazom na skoršiu súdnu prax (Najvyšší súd Českej republiky sp. zn. 31Cdo/1181/99, 21Cdo/616/2005, 21Cdo/1685/2008) uviedol, že právo záložného veriteľa na uspokojenie zo zálohu vzniká márnym uplynutím splatnosti pohľadávky, vo vzťahu k čomu nie je podstatné, či záložný veriteľ mohol pohľadávku zosplatiť, ale či a kedy sa rozhodol toto právo využiť a či ho využil. Vo vzťahu ku žalobcami 1/ a 2/ v konaní uplatnenej námietke premlčania zriadeného záložného práva uzavrel, že v zmysle § 112 OZ dochádza k spočívaniu premlčacej doby, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní toto právo na súde alebo u iného príslušného orgánu, ktorým je v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.11.2022, sp. zn. 5Cdo/64/2020 tiež dražobník dobrovoľnej dražby. Jazykovým výkladom ustanovenia § 151j ods. 2 OZ je zrejmé, že ak dôjde k premlčaniu zabezpečenej pohľadávky (nie k jej zániku), záložné právo nezaniká a záložný veriteľ ho môže, ak jeho výkon nebol premlčaný, realizovať. V predmetnej právnej úprave sa realizuje vôľa zákonodarcu posilniť zabezpečujúci prostriedok, vyjadrená v dôvodovej správe k zákonu č. 526/2002 Z. z., v ktorej zákonodarcia akcentoval okrem iného to, že záloh je v zmysle zákona vec, právo alebo iná majetková hodnota vyhradená záložnému veriteľovi, ktorý zabezpečením pohľadávky získava istotu, že v prípade nesplnenia pohľadávky zo strany dlžníka bude mať možnosť uspokojiť sa zo zálohu. V danej právnej úprave sa tak prejavuje aj názor pochádzajúci z rímskeho práva Plus Caution is in re est quam in persona - Väčšiu istotu dáva vec než osoba (M. Skřejpek, Maxima, Soudce č. 8/2005, s. 39-40). Prekážkou výkonu záložného práva pritom nie je ani skutočnosť, že právnym dôvodom premlčanej zabezpečenej pohľadávky je spotrebiteľská zmluva (porovnaj Občiansky zákonník, Komentár C.H. Beck, 2015, strana 1309, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. novembra 2020, č.k. 4Co/103/2019 - 367). Na základe uvedeného konštatoval, že uplatnením práva veriteľa u dražobníka, teda najneskôr od 03.02.2016 do 06.03.2022 a následne od 11.04.2023 premlčacia doba výkonu záložného práva neplynula, z dôvodu ktorého mal za to, že výkon záložného práva veriteľa v danej veci nie je premlčaný. K námietke neprijateľnosti pohľadávky súd prvej inštancie zastal názor, že pokiaľ podľa vyhlásenia navrhovateľa dražby bola výška pohľadávky k 08.03.2023 v sume 65 767,54 eura a označené nehnuteľnosti boli ohodnotené na sumu 71 100,- eur, nemožno prijať záver o hrubom nepomere medzi cenou zálohu a pohľadávkou, ktorá je ním zabezpečená; skutočnosť, že sa jedná o obydlie žalobcov 1/ a 2/, nie je dôvodom pre vyhovieň takto formulovanej žalobe.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalovanej v konaní a neexistencie dôvodov pre použitie § 257 CSP.

8. Proti napadnutému rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote a v celom rozsahu odvolanie žalobcovia 1/ a 2/, a to z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Napadnutý rozsudok žiadali zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V podanom odvolaní dôvodili, že vzhľadom na právoplatne zamietnutú žalobu o zaplatenie nároku vzniknutého z hypotekárneho úveru poskytnutého žalovanou rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 9Csp/195/2018 z 09.05.2019 má z dôvodu právnej istoty prednosť súdne rozhodnutie, pred svojvoľným stanovením výšky pohľadávky vymáhanej dražobným procesom bez akejkoľvek revízie nezávislým orgánom. Ustanovenie § 151j ods. 2 OZ je podľa nich potrebné vykladať tak, že zákon nezakazuje uplatniť si na súde premlčanú pohľadávku, avšak v prípade vznesenia námietky premlčania, takéto právo nie je možné priznať. Konanie žalovanej mimo súdneho konania preto podľa žalobcov marí výkon súdneho rozhodnutia. Vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania namietali, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 27/2023) bolo zverejnené v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky až 07.08.2023 (t. j. po podaní žaloby), na skutočnosť ktorú súd žiadnym spôsobom nereflektoval.

9. Žalovaná sa k súdom prvej inštancie doručenému odvolaniu nevyjadrila. Sporové strany si iné prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany v odvolacom konaní neuplatnili.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z § 34 CSP, po zistení, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že napadnutý rozsudok nebol oprávnený preskúmať z iných dôvodov, než tých, ktoré boli výslovne uvedené. Výnimkou by mohli byť len vady konania týkajúce sa procesných podmienok, aj keď v odvolacích dôvodoch neboli uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd v zákonom stanovenej lehote uverejnil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP).

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha jej prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví v prejednáanej veci skutkový stav, z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné

úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietkam nesprávneho skutkového zistenia vyplývajúceho z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamena ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O myl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danom prípade zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu a zo zistených skutočností prijal správne právne závery. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a podľa odvolacieho súdu nie sú svojvoľné ani inak neudržateľné, preto sa odvolací súd stotožňuje so skutkovými závermi súdu prvej inštancie vyplývajúcimi z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (hlavne v bodoch 6. až 19. a pokiaľ ide o jeho vyhodnotenie na podstatné časti bodov 28., 29. a 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a v podrobnostiach na ne poukazuje. Z napadnutého rozsudku ani z konania predchádzajúceho jeho vydaniu odvolací súd neidentifikoval takú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, v celom rozsahu sa s ním stotožňuje a poukazuje na jeho vecne správne dôvody, ako sú tieto rozvedené v jeho písomnom vyhotovení. Vzhľadom k tomu, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (por. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvoinštančné konanie a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozsudku v merite vecí a k odvolacím námietkam žalobcov 1/ a 2/ uvádza odvolací súd nasledovné:

16. Predmetom sporu je žalobný nárok žalobcov 1/ a 2/ o určenie, že v žalobe označené nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom podľa záložnej zmluvy uzatvorenej z dôvodu zabezpečenia pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Q. XX.XX.XXXX, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 20.07.2006, D. T. I. I. K. L. XXXX/XX. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie (por. bod 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku) konštatuje procesnú prípustnosť predmetnej žaloby v zmysle ust. § 137 písm. c) CSP s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/169/2021 z 26.10.2022 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 70/2023, podľa ktorého na určenie, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom v dôsledku premlčania je daný naliehavý právny záujem. Premlčané záložné právo totiž nemôže plniť svoju uhradzovaciu ani zabezpečovaciu funkciu, z dôvodu ktorého je jeho ďalší zápis v príslušnom katastri nehnuteľností neopodstatnený, bez relevantného dôvodu zatažuje záložcu a je preto žiaduce, aby takýto zápis bol vymazaný (k tomu porovnaj aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/427/2023 z 05.09.2023).

17. Súd prvej inštancie v predmetnom prípade posúdil námietku premlčania záložného práva vzneseného žalobcami 1/ a 2/ vecne správne, pričom jej právne posúdenie dostatočne odôvodnil, čo vyplýva hlavne z bodov 37. až 42. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Záložné právo podlieha premlčaniu v trojročnej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu, ako aj, že námietku premlčania záložného práva môže vzniesť iba záložca, pričom prvýkrát tak môže úspešne urobiť až v momente, keď mu uplynula aj premlčacia doba zabezpečovanej pohľadávky, čo vyplýva z akcesorickej povahy záložného práva vo vzťahu k zabezpečenej pohľadávke. Právna úprava obsiahnutá v ust. § 100 ods. 2 OZ, t. j., že právo záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu sa nepremičí skôr, než uplynie premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky, spočíva v tom, že obidve premlčacie doby (premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky a premlčacia doba záložného práva) môžu, ale nemusia začať plynúť v rovnaký deň a v rovnaký deň nemusia ani uplynúť. Tomu korešponduje ust. § 151j ods. 2 OZ, podľa ktorého sa môže záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná, to však platí iba v prípade, ak nie je zároveň premlčané aj právo záložného veriteľa domáhať sa svojho uspokojenia zo zálohu. Nie je totiž vylúčené, aby trojročná premlčacia lehota práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu uplynula záložnému veriteľovi neskôr, než premlčacia doba práva veriteľa domáhať sa zaplatenia pohľadávky voči dlžníkovi. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd prvej inštancie k vecne správne záveru, že premlčacia doba záložného práva žalobcom 1/ a 2/ neuplynula, nakoľko po zosplatnení úveru žalovaným, ku ktorému došlo k 20.10.2015, v dôsledku čoho začala dňom 21.10.2017 plynúť premlčacia doba aj vo vzťahu k záložnému právu, nastala právna skutočnosť, pre ktorú začala premlčacia doba spočívať v zmysle ust. § 112 OZ. Touto skutočnosťou bolo uplatnenie záložného práva u dražobníka, ktorý je subjektom, ktorému zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z.z.“) zveruje oprávnenie zrealizovať právo záložného veriteľa na výkon záložného práva, ktorým je zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa, a ktorého je potrebné považovať za tzv. iný príslušný orgán v zmysle ust. § 112 OZ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/64/2020 z 30.11.2022). V tejto súvislosti súd prvej inštancie dôvodne konštatoval, že najneskôr uplatnením práva u dražobníka, ktoré odvíjal odo dňa vydania oznámenia o dobrovoľnej dražbe I. K. XXX/X-XXXX Q. XX.XX.XXXX začala premlčacia doba záložného práva spočívať, a to aj s prihliadnutím na uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 17C/52/2016-35 z 01.03.2016, ktorým bol žalovaný zaviazaný zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou na základe záložnej zmluvy, z dôvodu ktorého zo strany dražobníka nedošlo k vykonaniu dražby a že táto spočívala do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov vo veci samej č. k. 19C/129/2016-166 zo 14.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10Co/21/2021-198 z 11.01.2022 a znovu začala spočívať dňa 11.04.2023, skutočnosť ktorú odvíjal od zverejnenia oznámenia dražobníka (spoločnosti R., D.) o dražbe zn. XXX/XXXX, pričom táto zákonná prekážka plynutia premlčacej doby záložného práva doposiaľ neodpadla. Na podklade opísaných skutočností aj podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie opodstatnene dospel k právne záveru, že v dôsledku opísaného spočívania premlčacej doby k jej uplynutiu v prípade žalobcov 1/ a 2/ nedošlo.

18. K argumentácii žalobcov 1/ a 2/ právnymi závermi vyplývajúcimi z rozsudku tohto odvolacieho súdu sp. zn. 7Co/35/2022 z 15.12.2022, podľa ktorého, ak námietka premlčania neumožňuje priznať pohľadávku z úverovej zmluvy, je nemysliteľné a odporujúce základným zásadám logiky uspokojiť tú istú pohľadávku formou realizácie výkonu záložného práva odvolací súd uvádza, že rozhodnutia iného senátu tohto istého odvolacieho súdu nenapíňajú atribúty pojmu ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít a nemajú horizontálnu záväznosť pre senát prejednávajúci tento spor vedený medzi inými sporovými stranami. Právne závery ustálené vo vyššie označenom rozhodnutí odvolacieho súdu považuje odvolací súd v čase vydania tohto rozhodnutia za prekonané (por. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/64/2020 z 30.11.2022, či sp. zn. 2Cdo/36/2019 z 26.08.2019, sp. zn. 3Cdo/94/2019 z 18.02.2020 ai). Súd prvej inštancie príliehavo poukázal napríklad aj na rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 4Co/103/2019 - 367 z 26.11.2020, podľa ktorého je z ust. § 151 je ods. 2 OZ zreteľné, že v prípade premlčania zabezpečenej pohľadávky (nie k jej zániku), záložné právo nezaniká, a záložný veriteľ ho môže, ak jeho výkon nebol premlčaný, realizovať. V uvedenom rozhodnutí odvolací súd poukázal na obsah dôvodovej správy k zákonu č. 526/2002 Z.z., podľa ktorej sa v predmetnej právnej úprave realizuje vôľa zákonodarcu posilniť zabezpečujúci prostriedok, keď záloh je v zmysle zákona vec, právo alebo iná majetková hodnota, vyhradená pre záložného veriteľa, ktorý zabezpečením

pohľadávky získava istotu, že v prípade nesplnenia zo strany dlžníka bude mať možnosť uspokojiť sa zo zálohu. Prekážkou výkonu záložného práva pritom nie je ani skutočnosť, že právnym dôvodom premlčanej zabezpečenej pohľadávky je spotrebiteľská zmluva; k tomu porovnaj § 54a prvá veta, časť za bodkočiarkou OZ.

19. Odvolací súd sa stotožňuje tiež so záverom súdu prvej inštancie rozvedenom hlavne bode 28. napadnutého rozsudku, že právny vzťah medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou má povahu spotrebiteľského právneho vzťahu založeného zmluvou o splátkovom úvere a nadväzujúcou záložnou zmluvou, pričom súčasne podotýka, že pred týmto konaním bol úverový vzťah medzi sporovými stranami podrobený ex offo súdnemu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok viažucich sa k základného úverového vzťahu zabezpečeného záložným právom (postup, ktorý korešponduje so závermi vyjadrenými v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/187/2022 z 27.11.2023). Hoci niektoré zo zmluvných podmienok upravených v zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX Q. XX.XX.XXXX boli rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 19C/129/2016-166 zo 14.10.2021 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 10Co/21/2021-168 z 11.01.2022 vyhlásené za neprijateľné, z dôvodu ktorého ide o neplatné zmluvné podmienky, uvedené neznamena, že by bola neplatnou samotná zmluva o splátkovom úvere z XX.XX.XXXX. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nárok na určenie, že zmluva o tomto splátkovom úvere je ako celok neplatná bol právoplatne zamietnutý (výrok I. rozsudku č. k. 19C/129/2016-166 zo 14.10.2021) a konanie o nároku na určenie neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zabezpečujúcim zmluvu o splátkovom úvere z XX.XX.XXXX právoplatne zastavené (pre čiastočné späťvzatie žaloby – poznámka odvolacieho súdu). Aj s prihliadnutím na uvedené mohol súd prvej inštancie opodstatnene vyvodiť záver, že obidve tieto zmluvy sú platnými právnymi úkonmi. V okolnostiach prípadu je totiž podstatné, že predmet konania spočíva v posúdení, či záložné právo žalovanej k označeným nehnuteľnostiam vzniklo, a či trvá aj v čase rozhodnutia vo veci konajúcich miestne, vecne a funkčne príslušných súdov, netýka sa však spôsobu a procesu výkonu záložného práva, ani výšky a dôvodnosti pohľadávky veriteľa, ktorú si tento uplatňoval v návrhu na vykonanie dražby, predchádzajúcim podaním žaloby.

20. Odvolací súd obdobne ako súd prvej inštancie konštatuje, že zo záložnej zmluvy vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/, ktorý vstúpili do právneho postavenia pôvodných záložcov so žalovanou ako záložným veriteľom dohodli na zriadení záložného práva k označeným nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa vyplývajúcich zo zmluvy o splátkovom úvere, ktoré sú v časti I. bode 3. záložnej zmluvy podrobne špecifikované a to aj s uvedením hodnoty zabezpečovanej pohľadávky. V časti II. čl. I záložnej zmluvy sú dostatočne špecifikované založené nehnuteľnosti a čl. II. a III. tejto časti záložnej zmluvy obsahujú úpravu vzniku, trvania a zániku záložného práva. Z obsahu rozvedených častí záložnej zmluvy, ktorých sa predmet sporu relevantne dotýka, podľa odvolacieho súdu nevyplývajú také medzi stranami individuálne nedojednané zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami zmluvy, majúce dopad na daný predmet sporu t.j. na otázku trvania, resp. vzniku a zániku, samotného záložného práva.

21. Odvolací súd v súvislosti s otázkou primeranosti zabezpečenia pohľadávky zo splátkového úveru záložným právom (inými slovami prípadnej kolízie záložného práva s princípom proporcionality) opätovne poukazuje na skutočnosť, že predmetom tohto konania nie je otázka výkonu záložného práva, ktorý s ohľadom na tento princíp, môže podliehať určitým obmedzeniam, resp. podmienkam, napr. v závislosti od toho, či ide o chránený záloh (obydlie), či dražbou dotknuté osoby je nutné považovať za chránené, či existuje možnosť udržania vlastníctva zálohu uspokojením pohľadávky iným spôsobom ako dražbou, či je dobrovoľná dražba prostriedkom ultima ratio pri existencii iných možností výkonu záložného práva, či existuje možnosť reštartu v splácaní úveru, či existuje hrozba mimosúdneho vymoženého plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky, či veriteľ s odbornou starostlivosťou vyhodnocoval schopnosť dlžníkov splatiť poskytnutý úver a pod. Ako bolo vyššie konštatované, platná zákonná úprava výslovne umožňuje trvanie (existenciu) záložného práva aj v prípade, že obligačné právo veriteľa na plnenie je už premlčané, preto všeobecná argumentácia princípom proporcionality pokiaľ ide o právo na plnenie z naturálnej obligácie prostredníctvom nepremľčaného záložného práva nemôže odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, než ku akému dospel už súd prvej inštancie. Výklad § 151j ods. 2 OZ, ktorého sa v odvolaní žalobcovia domáhajú, t. j. že uspokojenia pohľadávky zo zálohu sa v prípade jej premlčania možno domáhať len do momentu vzniesenia námietky premlčania nezodpovedá obsahu a zmyslu súvisiaceho § 100 ods. 2 OZ, ktorého podstata spočíva v tom, že obidve premlčacie doby (premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky

a premlčacia doba záložného práva) môžu, ale nemusia začať plynúť v rovnaký deň a v rovnaký deň nemusia ani uplynúť. To znamená, že premlčacia doba pri obidvoch právach plynie relatívne samostatne, s obmedzením vyplývajúcim z akcesorickej povahy záložného práva, podľa ktorého sa právo záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu nepremilčí skôr, než uplynie premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky.

22. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o merite veci (výrok I. napadnutého rozsudku), dospel k záveru o nenaplnení žalobcami 1/ a 2/ v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, z dôvodu ktorého v zmysle ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

23. Vo vzťahu k napadnutému výroku II. o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej voči žalobcom 1/ a 2/ odvolací súd akcentujúc odvoláciu námietku o zverejnení rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/64/2020 z 30.11.2022 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 27/2023 dňa 07.08.2023, ako aj dôvody, pre ktoré odvolací súd ešte uznesením č. k. 7Co/44/2023-72 zo 14.08.2023 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 20C/36/2023-37 zo 17.05.2023, ktorým bola v prejednávanej veci žalovanej uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k označeným nehnuteľnostiam do právoplatného skončenia konania vo veci samej konštatuje nepreskúmateľnosť úvahy súdu prvej inštancie o nenaplnení podmienok pre použitie právnej normy obsiahnutej v § 257 CSP. Vychádzajúc z obsahu spisu a skutkového stavu zisteného v základnom (prvoinštančnom) konaní možno konštatovať nedostatočné preskúmanie podmienok relevantných pre aplikáciu ust. § 257 CSP, umožňujúceho inak úspešnej sporovej strane náhradu účelne vynaložených trov nepriznať. Bez náležitého zistenia týchto podmienok a bez umožnenia sporovým stranám sa k možnosti použitia najmä ust. § 257 CSP vyjadriť, by došlo k založeniu podmienok pre porušenie procesných práv subjektov zúčastnených konania, v miere spôsobujúcej porušenie práva na spravodlivý proces. V zhode s ustálenou judikatúrou (por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/266/2019 z 25.06.2020) má odvolací súd za to, že v prípade použitia ustanovenia § 257 CSP je súd povinný „vytvoriť procesný priestor“ umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia [pozri k tomu rozsudok ESLP Čepek proti Českej republike (sťažnosť č. 9815/10), ako aj nálezy Ústavného súdu ČR, sp. zn. PL. ÚS 46/13 a sp. zn. I. ÚS 1593/15]. Strana sporu teda má právo byť explicitne vyzvaná, aby k prípadnej aplikácii ust. § 257 CSP vyjadrila včas svoje stanovisko. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, rovnako ako aj ich vylúčenie, musí súd vo svojom rozhodnutí riadne a presvedčivo odôvodniť, pretože v opačnom prípade by mohlo ísť o postup, ktorý by mohol mať znaky svojvôle. Aj podľa ustálenej súdnej praxe (pozri bližšie napr. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS 119/03 či uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/67/2010) výnimočnosť použitia ust. § 257 CSP, ako aj to, v čom súd videl, že išlo o prípad hodný osobitného zreteľa, musí byť náležite odôvodnené (Števcák, M.; Ficová, S.; Baricová, J.; Mesiarkinová, S.; Bajánková, J.; Tomašovič, M.; a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 940 - 943). Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnutý rozsudok v tejto časti zrušil, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ust. § 391 CSP.

24. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne zhodnotiť všetky relevantné aspekty prípadu majúce význam pre rozhodovanie súdu o nároku na náhradu trov konania, správne ich právne posúdiť ako podľa ust. § 255 CSP, tak aj podľa ust. § 257 CSP, resp. ostatných do úvahy pripadajúcich ustanovení procesnej právnej úpravy, pri interpretácii obsahu ktorej je žiadúce prihliadať na relevantnú judikatúru [napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo/67/2010 či sp. zn. 3MCdo/46/2012, ale aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (štvrtá komora) v spojených veciach sp. zn. C-224-19 a C-259/19 zo 16.07.2020, či vo veci sp. zn. C-714/22, resp. z nich vychádzajúci rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 20Co/99/2019-913 z 19.09.2024]. Súčasne je úlohou súdu prvej inštancie vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu ustanovenia § 257 CSP, o tomto uplatnenom nároku rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

25. V ďalšom rozhodnutí súd prvej inštancie súčasne v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSPv dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).